

Přemyslovci navštívili naši tělocvičnu

Ve středu 13. 2. 2014 na naší škole proběhlo vystoupení s názvem Pernštejni, které se konalo v tělocvičně. Vystoupení bylo zaměřené na historii, konkrétně na první Přemyslovce. Některé části vystoupení si zahráli i vybraní žáci. Herci používali rekvizity, např. meče, štíty, ochranné brnění. Pernštejni na naší škole nevystupovali poprvé. Pokaždé přijeli s jiným vystoupením. Vystoupení trvalo zhruba hodinu a půl. Vstupné bylo 45 korun.

Karolína Řeháková, 7.B

Popis naší třídy

Naše škola se nachází v Lounech, v ulici 28. října. Naše třída je na 2. stupni Základní školy kpt. Otakara Jaroše, na prvním respiriu a jsou to druhé dveře z levé strany. Máme tu 12 lavic a 24 židlí. Lavice jsou dřevěné a na stranách jsou červené pruhy. Na židlích jsou také. Je tu velká tabule a magnetická tabule. Za učitelským stolem je počítač a televize, které však nepoužíváme, a vedle televize visí státní znak. Naše třída má šest polystyrenových tabulí, z nichž na jedné jsou naše fotky, a taky máme vánoční výzdobu z papírových řetězů. Květiny nesmějí chybět, máme jich tu deset. V naší třídě se vyučují některé hodiny dějepisu a českého jazyka. Třída se mi líbí, ale chtěla bych, aby se v naší třídě vyučovalo více předmětů.

Pavína Křepčíková, 6.A

Knihovna otevírá brány všem pejskům na papírech

Městská knihovna v Lounech vyhlásila výtvarný projekt „Pejskování.“ I my, šestáci, jsme se zapojili do výtvarné práce a společně vytváříme několik velkých obrysů psů na čtvrtku rozměru A2, které plánujeme vyplnit menšími kresbami pejsků. 6.B malovala výkresy na téma Psí hotel, kde dělají koláž z menších psů a lepí je na společné pozadí, tedy na recepci nějakého hotelu. Naše výtvořiny donesly paní učitelky do knihovny a pokud budou vybrány, budou vystaveny v lehárně dětského oddělení.

Jana Trubačová, 6.A

K dodatečnému zápisu přišlo 10 dětí

Dne 5.2. proběhl dodatečný zápis prvňáčků pro školní rok 2014/15. P. uč. Bendová a p. uč. Pyšková uvítaly 10 dětí. Dalších 53 dětí přišlo k řádnému zápisu. Školní zralost dětí se zkoušela na různých úkolech. Rozpoznávaly tvary, říkaly barvy, povídaly básničky a zpívaly písně, které uměly. Také měly za úkol namalovat postavu. Některým to šlo lépe, některým hůře. Třech děvčat jsem se ptala, jak se těší do školy a kolik jim je let.

Odpověděla nám:

Míša

- 1) Těšíš se k nám: Ano
- 2) Kolik ti je let: 6let

Vaneska

- 1) Těšíš se k nám: Ne
- 2) Kolik ti je: 6let

Kateřina

- 1) Těšíš se k nám: Ano
- 2) Kolik ti je: 5let

Doufáme, že se budoucím prvňáčkům u „nás“ bude líbit :-)

Ivana Marková, 6.A

Zvídálkové zavítali do veterinární ordinace

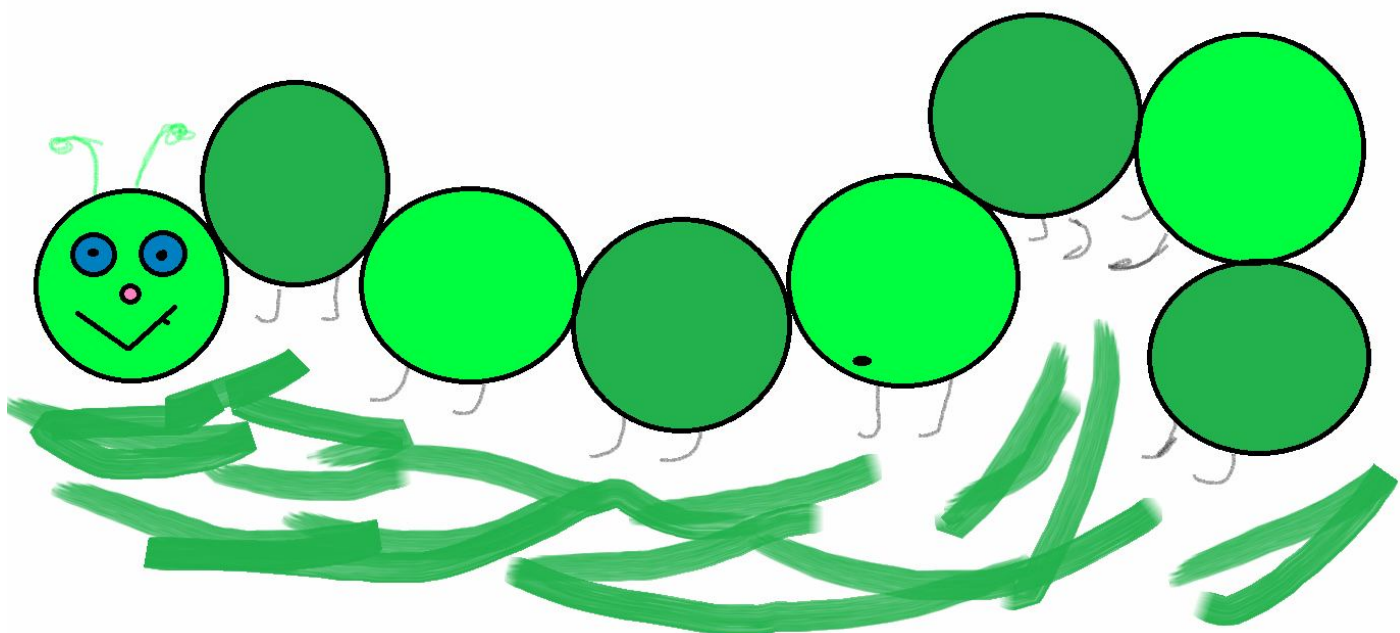
Dnes 5.2. jsme se se Zvídálkem vydali na veterinu.

Paní Drahovzalová nás tam vzala, abychom jsme se dozvěděli něco nového. Paní veterinářka nám ukázala snímky z rentgenu a potom jsme se šli podívat na operační sál. Dozvěděli jsme se, že tam operovali

mnoho zvířátek, například psy, kočky a nejzajímavější byl had. Vzali jsme tam i mého pejska Miu, aby děti viděly, jak se čipují psi. Kromě ošetření vašeho zvířátka u paní veterinářky si tam můžete objednat jeho koupání, stříhání a česání. Takže i můj pejsek byl ostříhán a učesán. Moc se mi to líbilo a už se těším na další akci se Zvídálkem.

Natálka Dornová, 3.A

Natálka Brejchová, 6.A

Povedený tah od pana ředitele

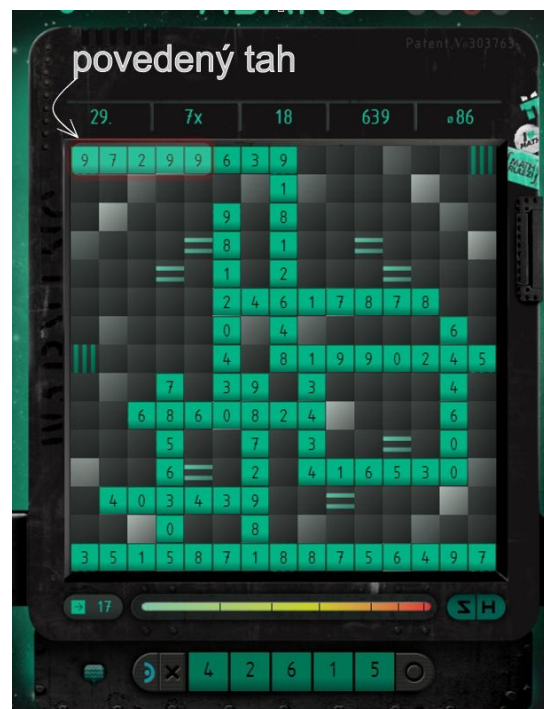
K ABAKU a ABAKULIZE již bylo na naší škole řečeno hodně. V následujícím textu bych všem ABAKU-matematikům chtěl přiblížit jeden z mnoha „kouzelných tahů,“ který využívá plného pochopení této matematické pomůcky.

Popis situace:

Hráč v 29. tahu prohrává o 200 bodů, ale má k dispozici cifry 2;7;9;9;9. Chce se rozhodnout pro osvědčenou řadu $81 \cdot 9 = 729$ a rozhodne se hledat 81, kam by 9729 přiložil. Ale nenachází. Ve zbytku času si všímá levého horního rohu.

Výhoda levého horního rohu:

- 1) má k dispozici vysoké cifry (zejména tři devítky samy o sobě přinesou 27 bodů)
- 2) bonusová pole
  - operační bonus 3x ztrojnásobí součet cifer v celé operaci
  - číselný bonus 3x ztrojnásobí hodnotu cifry (nejlépe devítku)
- 3) nový příklad vznikne přiložením cifry 9 k dříve položenému příkladu $9=6+3$ (9729**9**639)
- 4) více operací v 1 položení 97299
  - a) 972**9**9 ... $97+2=99$ ... zde je cifra **9** položena na trojnásobné číselné bonusové pole a proto získává hodnotu 27 bodů, dále je první devítka položena na trojnásobné operační bonusové pole, a tak celý ciferný součet musíme násobit třemi $3 \cdot (9+7+2+27+9)=162$
  - b) 972**9**963 ... $972-9=963$ zde je opět cifra **9** položena na trojnásobné číselné bonusové pole a první devítka na trojnásobné operační bonusové pole $3 \cdot (9+7+2+27+9+6+3)=189$
  - c) 972**9** ... $9^3=729$ ... zde je opět cifra **9** položena na trojnásobné číselné bonusové pole a první devítka na trojnásobné operační bonusové pole $3 \cdot (9+7+2+27)=135$
  - d) 972 ... $9-7=2$ ... opět využijeme první devítku k položení na trojnásobné operační bonusové pole $3 \cdot (9+7+2)=54$
  - e) 72**9** ... $7+2=9$ $7+2+27=36$
  - f) 72**9**9 ... $\sqrt[3]{729}=9$ $7+2+27+9=45$
  - g) 963 ... $9-6=3$ $9+6+3=18$

Celkem 639 bodů na 1 tah. Není to kouzelné? Někdo se na tento výsledek lopotí celou hru a jiný si hru takto užívá ☺

Vlastimil Lisse, ředitel školy

Povídka Martina Švýcara „Já – P51 Mustang“

Vyrobili mě v jedné americké továrně. Byl jsem první model svého typu. V továrně ke mně moc šetrní nebyli – jsem přece jen další letadlo a tak podobně. Když jsem byl dovezen na svoje místo na letišti, byl už večer, tu noc jsem usnul hodně brzy. Ráno, když jsem se probudil, jsem byl udiven, kolik mám sousedů. Hned před očima byly hodiny, které ukazovaly čas 4:30. Znovu jsem usnul a za dvě hodiny mne vzbudil nějaký vojín. Odvedl mne do..., nevím vlastně kam, ale podrobovali mne zkouškám, jaké přetížení vydržím, nic příjemného. A takhle plynuly dny. Když jsem si tak odpoledne podřimoval, přivedli z továrny další letadla. Říkal jsem si, že mne tím rachotem zbytečně vzbudili, ale mýlil jsem se – byla to čtyři letadla stejného typu jako jsem já. Měl jsem tedy konečně brášky! Zeptali se mne, jak se jmenuji, řekl jsem, že vlastně ani nevím, a tak jsem od nich dostal jméno Edward. Oni se jmenovali David, James, George a Connor.

Později jsme vyletěli na první misi. Piloti si postupně sedali do našich kokpitů, můj pilot byl vojín, který mne tenkrát vzbudil. Na první misi jsme měli hlídkovat nad základnou. Po vzletu byla celkem pohoda, a tak jsme si povídali s pilotem, se kterým jsem se skamarádil. Zeptal jsem se ho na jméno. Jmenoval se František a měl jsem mu říkat Franto. Toto jméno jsem nikdy neslyšel. Začal mi vyprávět o tom, jak se před válkou přestěhoval do Ameriky z České republiky a tak dále. Ještě že to nevyprávěl Connorovi, toho by totiž unudil k smrti – Connor se rád baví a toto by vážně nevydržel. Když Franta dopovídal, ozval se dispečer: „Pětka má povolení k přistání, ostatní se také připraví na přistání.“ Za půl hodiny jsme přistáli i my, jednička.

A tak uplynulo pět měsíců. Jednoho dne, když jsme si povídali, byl vyhlášen poplach. Z rozhlasu se ozval hlas generála, který křičel: „Všechna letadla s piloty na runway, napadli nás Němčouři!!!“ A bylo po zábavě.

Do tří minut jsme byli s piloty připraveni na vzlet. Connor byl tak rád, že konečně bude střílet. „Pane bože, ten Connor!“ Pomyslel jsem si. Když naše letka dostala povolení ke vzletu, přidali jsme plyn a šup do vzduchu. Němci doletěli ve chvíli, kdy se i pětka, tedy George, odlepil od země. A vtom propukla velká bitva. Byl to takový zmatek, že jsem málem trefil Jamese. Bojovali jsme, když vtom Connor začal křičet do rádia: „Už jsem jich pět sundal!“ „A já šest,“ řekl David a v tu chvíli už zase Connor křičel do rádia, ale tentokrát z jiného důvodu, cituji: „Au, koupil jsem to, koukejte někdo sundat toho Němce za mým zadkem!“ „Jasně, už tam letím,“ křikl George. George to stihl „tip t'op.“ Stačila vteřina a museli bychom se s Connorem rozloučit.

Ve vzduchu jsme si užili velké dobrodružství. Když jsme šli po vyhraném boji spát, nemohl jsem usnout. Říkal jsem si, co teď asi dělá Connor v opravářské dílně. Tato bitva byla ve 2. světové válce velmi důležitá a naše letka v ní sehrála významnou roli.

Nyní už mi je... už ani nevím, kolik je mi let. Víím jen, že už jsem v důchodu a lebedím si ve vojenském muzeu v České republice. Povídám si se svojí letkou a Hellcatem Peterem a vzpomínáme na časy, kdy jsme bojovali.

Jsem P-51 Mustang jménem Edward a jsem na to hrdý.